

Jedenástka

Školský časopis žiakov Základnej školy na Ul.L.Novomeského 11, v Trenčíne
IV.ročník, 2. číslo apríl 2020

Reportérky v

Moje hobby

Rozhovory: p.psych. Dadová

Krúžky

Pomáhame

Naši naj...

Sovičkári

Ftipkár

Obsah

Výročie našej školy 5

Karneval 19

Naše krúžky 29

❖ **Obsah**2

❖ **Rozhovor s...**
pani psychologičkou
Dadovou..... 4

❖ **Aktuality** 7

❖ **Pomáhame**.....11

❖ **Naše krúžky**19

❖ **Tí naj...**21
rozhovor so Viktóriou
Drábikovou

❖ **Moje hobby**23
rozhovor s Adriánom Kučom

❖ **Reportér v...**
Reportérky na lyžiarskom
Reportérka v Benátkach
.....26

❖ **Tvorivé okienko**34

❖ **Ftipkár**.....40

Úvodník

Milí naši čitatelia,

dostávate do rúk naše/vaše druhé a pravdepodobne aj posledné číslo v tomto školskom roku. Všetko sme pripravili na aprílové vydanie. A slovo držíme. 😊 Toto číslo vzniklo vo veľmi zvláštnej situácii, ale už bolo takmer hotové. Dostáva sa k Vám teda netradične. Ale má to aj svoje pozitíva, mohli sme pridať obrázky, ktoré vznikli ako domáca úloha zadaná elektronicky.

Naše rubriky zostali. Opäť predstavíme žiakov, ktorým sa darí. A viedli sme aj príjemný rozhovor s našou pani psychologičkou. Reportéri navštívili Benátky aj Göteborg vo Švédsku. A tradičné aj menej tradičné aktivity u nás a v školskom klube. A, samozrejme, lyžiarsky. Môžete sa tešiť. Pekné a pohodové čítanie vám všetkým želáme...

Vaša redakčná rada

Rozhovor s...

pani psychologičkou Janou Dadovou

Dnes vám predstavíme našu milú pani psychologičku Janku Dadovú. Na našej škole pracuje druhý rok. Mnohí z nás sme u nej našli pochopenie či radu. Pýtali sme sa jej na pár osobných, profesijných aj „školských“ otázok.

Prečo ste sa rozhodli pre prácu psychologičky?

Vždy som chcela pracovať s deťmi. Do školy som chodila do detského mestečka a neďaleko odtiaľ bol detský domov, takže preto.

Aký bol váš najväčší detský sen? A ako sa odráža v dospelosti?

Už od mala som chcela cestovať. Najväčší sen bolo teda precestovať celý tento svet, či objavovať Slovensko, Česko... Kvôli ekológii je mi to ale proti srsti.

Aké bolo vaše najhoršie zamestnanie?

To viem veľmi presne a naozaj dobre si na to pamätám. Bolo to v Amerike, keď som pracovala vo fabrike na zemiaky. Osem hodín som sedela na stoličke a šmátrala rukou v zemiakoch, ktoré išli na takom veľkom páse. Ale aj keď som bola v Prahe v čokoládovni Orion. Pracovala som v nočnej zmene, pretože som

bola študentka. To som mala také veľké 400 kg vrece kakaa, do ktorého som musela každú pol hodinu buchnúť. Raz som zaspala a keď som sa zobudila tak

100 kg skončilo vedľa.

Keď ste boli na škole, ktoré predmety ste mali radi a ktoré vôbec?

Strašne rada som mala matematiku a dejepis. Tiež som obľubovala aj výtvarnú. A najviac som nemala rada asi slovenčinu. Áno, slovenčinu.

Čomu sa venujete vo voľnom čase?

Venujem sa turistike, lyžovaniu, bicyklu, ale aj plávaniu. Tomu už tak pomenej, ale tiež sa mu venujem. A potom veľmi rada čítam knihy.

Máte nejakú vlastnosť alebo schopnosť, vďaka ktorej si myslíte, že ste výnimočná?

No, ja si myslím, že každý je v niečom výnimočný, to určite, ale ja asi v pomoci ľuďom. Keď ma niekto požiada o pomoc, neviem mu povedať nie.

Aký bol váš najotrasnejší moment, za ktorý sa možno hanbíte doteraz?

Vadí mi, že niektorí ľudia odsudzujú niekoho a ani ho nepoznajú. No pritom sa niekedy pristihnem, že tiež to robím. Tiež niekedy súdim knihu podľa obalu.

Čo je vecou, ktorú máte rada, zatiaľ čo ostatní ju príliš nemusia?

Zámena manželiek. Manžel mi niekedy nadáva a čuduje sa, ale ja to mam strašne rada.

Čím ste chceli byť ako malá?

Tým, čo bolo v televízii. Ako malá som bola ľahko ovplyvniteľná. Pamätám si, že som chcela byť herečka, speváčka, právnička, doktorka, ale najviac som chcela byť pilotka.

Aká je vaša obľúbená relácia z minulosti?

Dva a pol chlapa a potom som mala hrozne rada Divokého anjela.

Aká bola vaša prvá brigáda, za ktorú ste dostali zaplatené?

Najprv som roznášala letáky, a potom som bola 4 roky čašníčkou.

Ak by ste mali jesť do konca života len jeden typ jedla, ktorý by to bol?

Neviem si predstaviť život bez chlebička s naším tradičným slovenským maslom.

Ak by ste mohli byť na jeden deň niekým iným, kto by to bol a prečo?

Môj muž a moje deti. Chcela by som zistiť, ako ma vnímajú 😊.

Ak by ste mali vybrať 3 prídavné mená, ako by ste sa opísali?

Nekonfliktná, veselá a tvrdohlavá.

Ktorý z vašich snov si chcete ešte splniť?

Asi vydržať v tom byť dobrá mama a manželka. A ešte byť dobrá terapeutka pre deti.

Čo je tou vecou, o ktorej stále tvrdíte, že ju spravíte, no stále nie je hotová?

Ja si sama šijem šaty a podobné veci. Tak som sa rozhodla uštrikovať dcére na Vianoce ponožky. Síce ešte stále nie sú hotové, no je to v procese 😊.

Čoho sa najviac bojíte?

Paranormálnych javov a duší.

Za čo ste dnes najvdáčnejšia?

Za úsmevy od ľudí a za to, že sa celá rodina v poriadku ráno zobudila.

Keby ste mali mať nejakú super schopnosť, aká by to bola?

Vyliečiť choré deti a ľudí. Keď vidím všetko to o Riškovi, Adamkovi... tak si hovorím, aký je svet nespravodlivý.

Keby sa na chvíľu zastavil svet a vy by ste mohli spraviť čokoľvek bez následkov, čo by to bolo?

Precestovala by som celý svet. Síce mi je to proti srsti, ale pozrela by som sa do sveta.

Bojíte sa smrti a toho, čo bude po tom?

Áno, určite sa bojím, čo bude, ale som veriaca. (A druhýkrát som bola v Amerike.)

Žili ste v zahraničí? Ak áno, kde?

Áno, žila som v Amerike 4 mesiace. A hneď po tom, ako som skončila strednú školu, som žila 2 mesiace v Prahe u svojej kamarátky.

Spravili/nespravili ste niekedy niečo, čo ste ľutovali?

Ľutujem to, že som nebola viackrát v USA.

Ktorý je váš obľúbený film?

Forest Gump a Pelíšky.

Ďakujem za rozhovor a želám vám veľa úspechov v živote aj v novej práci.

Pani psychologička bude od apríla pôsobiť na inom pracovisku. Ďakujeme.

Sára Ferancová, 8.B

Aktuality

Výročie školy

Celý tento školský rok sa nesie v duchu 40. výročia našej školy. Aj naše prvé číslo časopisu ho obsahovalo. A bola aj súťaž: 40 zaujímavostí. V tomto čísle nájdete aj jej vyhodnotenie.

Celé snaženie vyvrcholilo v piatok 13. decembra. A vôbec neplatilo, že piatok 13. je nešťastný deň. Žiaci mali riaditeľské voľno, ale veľa z nich by sa rado išlo pozrieť. Nacvičovalo sa. Spievalo, hralo aj cvičilo. Škola už bola krásne vyzdobená vo vianočnom šate. Všetko bolo pripravené pre hostí...

Naše **vystúpenie gymnastiek** sme pripravovali asi 6 týždňov s pani učiteľkou Suchomelovou. Stretávali sme sa ráno pred vyučovaním alebo hneď po vyučovaní.

Na predstavení sme cvičili na gymnastických kobercoch priamo na pódiu. Pripravovali sme sa v druhej telocvični. Rozcvičovali sme sa a čakali sme na náš čas. Boli sme veľmi nervózne. Čo keď sa mi to nepodarí, čo keď to ostatným pokazím... Keď prišiel náš čas, v telocvični bolo veľa učiteľov a hostí. Všetci boli slávnostne oblečení a čakali na naše vystúpenie. Páčilo sa im aj nám, veľmi tliekali.

Keď sme docvičili, mali sme malé občerstvenie a chlebíček. Boli sme radi, že sa vystúpenie páčilo.

Gymnastka Zuzka zo 6.B

Óda žiakov na školu a učiteľov

Ó, ty naša krásna škola,
ty vždy deti k sebe voláš!
Za pevnosťou tvojho múru
ukrývaš vždy úloh fúru.

Aká majestátna škola!
Každý malý žiačik volá,
pri pohľade zbližša,
vždy vyzeráš vyššia.

Teraz, v tejto krátkej chvíli,
prenesme sa v histórii.
Ťažká bola stavba školy.
Dodnes ľudí chrbát bolí.

Dve školy tu sídlili,
ôsma vedľa deviny.
Dve školičky, sestričky,
deväť vedľa osmičky.

Mať lesopark vedľa školy
vždy sa všetkým deťom hodí.
Škola má pre futbalistov
v strede veľké ihrisko,
okolo bežeckú dráhu,

kde atlét predvádza drámu.

Aj na tému učiteľov
máme malé delo zo slov.
Učiteľ je vzácnym dielom,
naplňa nás novým cieľom.

Vraví nám: veď vzdelanosť
prináša nám budúcnosť.
Učí múdrosť do života,
čo je zlo a čo dobrota.

Vášeň, ktorá v srdciach horí,
rozohoreli učitelia z našej školy.

Tamara Turzíková, 5.A

Silly Bear – divadelné predstavenie

V pondelok 10. februára 2020 sa konalo **divadelné predstavenie** s názvom Silly Bear. Zúčastnili sa na ňom viaceré školy, medzi nimi aj tá naša. Predstavenie bolo určené pre piatokov a šiestakov. Divadlo bolo v kine Hviezda. Hrali ho dvaja muži a jedna žena. Už začiatok všetkých veselo naladil. „Šokovým“ hlasom (teda hlasom herca Šoko Tabačka) upozornili divákov, ako si majú vypnúť mobily, a že každého je dosť vidieť, keď ho osvieti obrazovka.

Herci odohrali nádherné divadlo. Bolo o medveďovi, ktorý bol smutný, že bol hladný a dlho nejedol. Stretol líšku, ktorú chcel zjesť. Lenže ako v každej správnej rozprávke líšky sú prefíkané a ani táto nebola výnimkou. Povedala mu, že by mu určite nechutila. A nech ide kúsok ďalej, kde stretne muža menom John. Medveď líšku poslušol a chcel teda zjesť Johna. No on bol tiež prefíkaný a nahovoril medveďovi, že keď ho zje, tak ho zastrelí horár. To medveď, samozrejme, nechcel. Tak sa pýtal Johna, ako to vyriešia. Zasadia obilie a budú mať dosť jedla! Pripravili pole a zasiali. Keď obilie konečne dorástlo, chceli sa rozdeliť, no bol nepárny počet klasov. John teda navrhol spravodlivé riešenie. Zoberie si vrchnú časť a medveď spodnú. Tak hlúpy medveď išiel spať na zimný spánok hladný. Na jar sa chcel zasa s Johnom dohodnúť, no už si dal pozor, vypýtal si vrchnú časť úrody. Zasadili teda zemiaky. Tie sú výborné, dá sa z nich pripraviť kaša alebo hranolčeky. Medveď zasa tvrdo pracoval a čakal na úrodu. Keď zemiaky dozreli, opäť nastalo delenie. Teraz nechcel byť hlúpy a vybral si vrchnú časť. No zasa nemal z úrody nič. Zostal hladný a už teda poriadne schudol. Hneval sa na Johna, ale uznal, že si sám vybral tie časti, tak sa mohol hnevať akurát sám na seba. Sklamáný odišiel spať do svojej jaskyne. A aké je ponaučenie z tohto príbehu? Najskôr rozmýšľaj, a potom konaj.

Divadlo sa nám veľmi páčilo. Dej ubehol veľmi rýchlo. Pesničky sa striedali s rozprávaním, slovenčinu striedala angličtina. Vetu: „I’m here to eat you. Your time is up.“ si budú asi pamätať všetci. Po skončení predstavenia sme sa vrátili do školy. Napriek tomu, že pršalo (až lialo!) naša trieda to zvládla peši ako prvá.

Emma Grachová, 6.B (autorka je tiež divadelníčka 😊)

Valentínska pošta

Aj sme váhali, či aj tento rok zorganizovať Valentínsku poštu. Preto sme sa na stretnutí zástupcov tried spýtali žiakov, či si chcú túto aktivitu sami zorganizovať. No chceli 😊. Už na stretnutí sa prihlásili partie, ktoré chceli chodiť po triedach a rozdávať valentínske lístočky. A prihlásili sa aj chlapci!

Vyrobili sme krásnu škatuľu polepenú srdiečkami. Rozhlasom sme dali vyhlásiť oznam a striedali sme sa pri strážení (aby tam nejakí žiaci nehádzali to, čo tam nepatrí). Žiaci aj tento rok prichádzali a vhadzovali pekné lístočky či listy pre svojich kamarátov. Prichádzali starší, ale najviac bolo opäť tretiakov a štvrtákov. Vo štvrtok po vyučovaní naše asistentky z 9.C škatuľu otvorili a vytriedili lístočky podľa tried. Aj tentoraz boli lístky aj pre učiteľov či pána riaditeľa, ale aj pre pani kuchárky, upratovačky či školníka. A v piatok ráno **14.februára** práve na Deň sv. Valentína nastal ten čas. Pán riaditeľ súhlasil s vyrušením na prvých dvoch hodinách, samozrejme, ak to vyučujúci dovoľí a nepíše sa napríklad písomka. Tento rok to bolo trochu komplikované, lebo ôsmaci a hlavne ôsmačky boli na lyžiarskom. Zastúpili ich „mladé tváre“, aktívni piataci z 5.B a 5.A (prepáčte im, ak ešte neboli takí smelí a pohotoví 😊). Dúfame, že aj vy ste dostali milý pozdrav od kamaráta či kamošky. Aj takouto malou aktivitou sme si spríjemnili deň.

Tak o rok?

Vaša redakčná rada a dievčatá z 9.C

Pomáhame

Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok

Opäť v tento decembrový predvianočný čas sa žiaci našej školy zapojili do celoslovenskej zbierky pre starkých do domovov dôchodcov s názvom „**Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok**“. Hlavná myšlienka bola nazbierať užitočné veci, ktoré by sa zmestili do balíčka vo veľkosti škatule od topánok. Zbierali sme niečo na zahriatie zvonka (šálík, čiapka...), niečo na zahriatie zvnútra (čaj, káva...), drogériu, maškrtky a niečo pre potešenie (krížovky, obrázky...). Podarilo sa nám spoločne naplniť a odovzdať viac ako 30 krabíc. Hlavnou organizátorkou bola pani učiteľka Bobotová a jej trieda 4.A sa stala na niekoľko dní „hlavným stanom“ zbierky. My sme jej položili niekoľko otázok....

Prečo ste sa zapojili do tejto zbierky? To ste vy vymysleli alebo ste sa len pridali?

Túto akciu sme našli na internete. Bola to celoslovenská aktivita.

Bola táto zbierka aj v iných školách alebo mestách?

Pokiaľ viem, zapojili sa mnohé školy a škôlky.

Aj minulý rok bola zbierka (adventný kalendár naopak), to bola podobná? Áno podobná, ale mala iných organizátorov.

Ako sa zapájali žiaci? Bol záujem? Pridali sa aj učitelia? Záujem bol dosť veľký. A zapájali sa aj žiaci a aj učitelia.

Je s takouto zbierkou veľa práce? Čo všetko sa musí organizovať?

Bolo veľa práce. Najviac s uskladnením a triedením vecí.

Boli ste aj odovzdávať starkým? Alebo máte informácie, ako sa zbierka dostala tam, kam mala? Vyzbierané veci sme poslali do Bratislavy, odkiaľ sa posielali adresátom. Poslali nám fotky z odovzdávania.

Koľko sa toho vyzbieralo? (koľko škatúl alebo kilogramov) Celkom 36 škatúl.

Čoho bolo najviac? Najviac bolo potravín.

Chceli by ste niekoho pozdraviť? Ešte raz ďakujem všetkým, ktorí sa zapojili a moja veľká vďaka patrí tým, ktorí pomáhali so zbierkou 😊

*S pani učiteľkou sa pohovorala
Gabika Koníčková, 6.B*

Pomáhame

Ema a jej nový účes

Dnes Vám prinášame jeden pekný príklad pomoci. Možno ste už o ňom počuli. Nie je to žiadna zbierka peňazí ani potrebných vecí. Jedna naša deviatačka urobila veľký skutok. No, povedali by sme, že celkom bežný, ale výsledok je naozaj veľký...

Ahoj Ema. Máš nový účes 😊. Už ti ho pochválili?

Áno (smiech).

Prečo si sa rozhodla ostrihať, už sa ti nepáčili dlhé vlasy?

Chcela som sa dať a mala som aj dôvod.

No, práve ten dôvod nás zaujíma. Povedz nám o ňom niečo...

Jeden deň som prišla do kaderníctva a dala som sa ostrihať. A tie vlasy som darovala na detskú onkológiu.

To nám povedz, ako si sa o takejto možnosti dozvedela.

Od kamarátky. Ona tiež darovala svoje vlasy.

To si prišla do kaderníctva a jednoducho si sa dala ostrihať? Takto jednoducho?

No, musela som tam prísť niekoľkokrát. Skontrolujú vlasy a poradia, ako sa o ne starať, aby

Ystr!haj sa Slovensko

boli zdravé. Nemôžu byť farbené, odfarbené a zničené.

Akú dĺžku musia mať? Minimálne 40 centimetrov. Ja som mala 45 cm.

S kým si išla do kaderníctva? Sama.

Aké boli reakcie ľudí z tvojho okolia? Čo rodičia a kamaráti?

Mame sa to celkom páči a je rada, že som podporila dobrú vec. Aj tatovi, tomu sa ale páči, ak majú

dievčatá dlhé vlasy. A baby mi účes pochválili. Spolužiak povedal, aby som si dala pozor. Keby brali vojakov, aby si ma nepomýlili s chlapcom ☺ (*samozrejme, žartoval, Emka vyzerá veľmi žensky – pozn. redakcie*)

Dievčatám hneď napadla praktická otázka. Platila si za ostrihanie, keď si podporila dobrú vec?

Hej, platila som 11 €. Ale to bolo asi za účes, aby mal nejaký tvar. Za

samotné odstrihnutie sa asi neplatí, neviem to presne.

Inšpirovala si aj ty niekoho?

Niektorí ľudia mi písali, že kde som si to dala spraviť, že aj oni by si to dali.

Tak si možno niekoho inšpirovala...

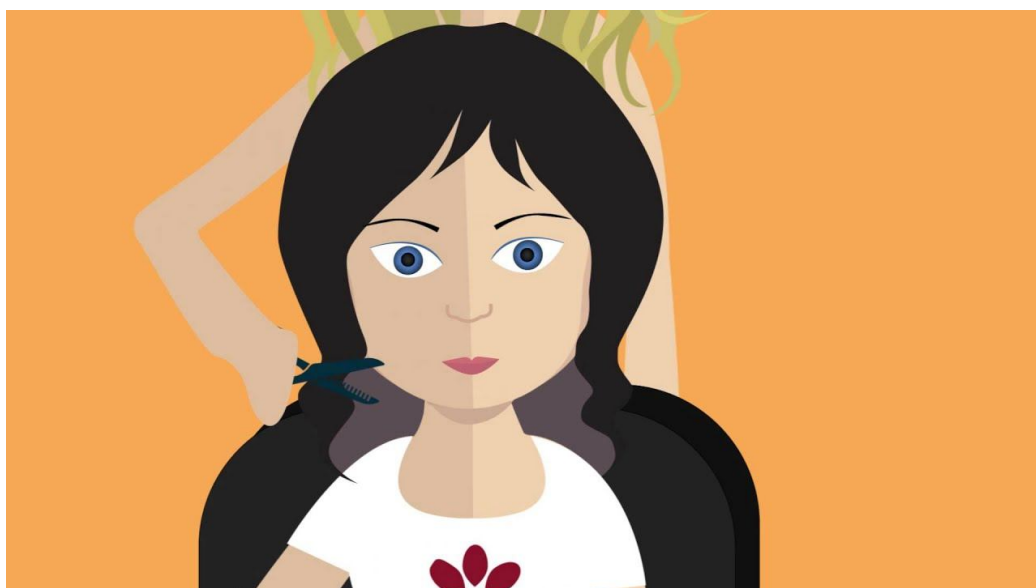
Možno...uvidíme.

S Emkou sa rozprávali spolužiačky.

Rozhovor zapísala Peťa, 9.C

<https://www.youtube.com/watch?v=HmAKRsQgbe>

Sovičkári – Aktuality zo školského klubu

Deň komplementov a slušného správania

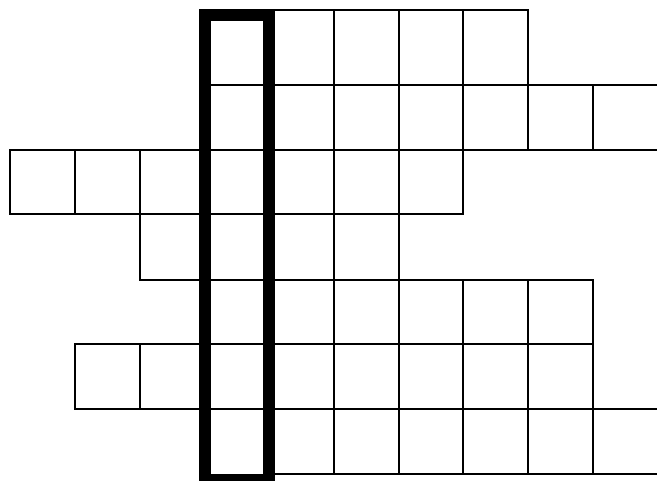
Naše deti v ŠKD majú skoro každý deň nejaké aktivity. Len takých celosvetových dní je koľko....

24. január je medzinárodným dňom komplementov. Vznikol v roku 1998 na základe iniciatívy dvoch Američaniek. V tento deň by mal každý vyjadriť komplement aspoň piatim ľuďom, a tak vyzdvihnúť to, čo na jeho osobe oceňuje. Aj my sme sa rozhodli vo všetkých oddeleniach podporiť spolupatričnosť a upevniť naše dobré vzťahy v triede. Využili sme na to aktivity, ako napr. hry, riešenie tajničiek či dramatizáciu. Pravidlá slušného správania si deti osvojovali hraním rolí, napr. stolovanie ako v reštaurácii (mali tanier a príbory, ale jedlo nie) či cestovanie v autobuse (stoličkovom). Najrýchlejší riešitelia tajničiek boli odmenení. Napísali, nakreslili či vystrihli sme pre blízkych pekné pochvaly a komplementy. Veď vysloviť komplement nás nič nestojí, a pritom má veľký význam v medziľudských vzťahoch. Jeho prostredníctvom nachádzame zmysel umenia pochváliť. Niektoré komplementy vyvolali úsmev na tvári a dobrú náladu ľudí okolo nás a zároveň vyzdvihli tie najlepšie vlastnosti. Používajme ich preto čo najčastejšie!

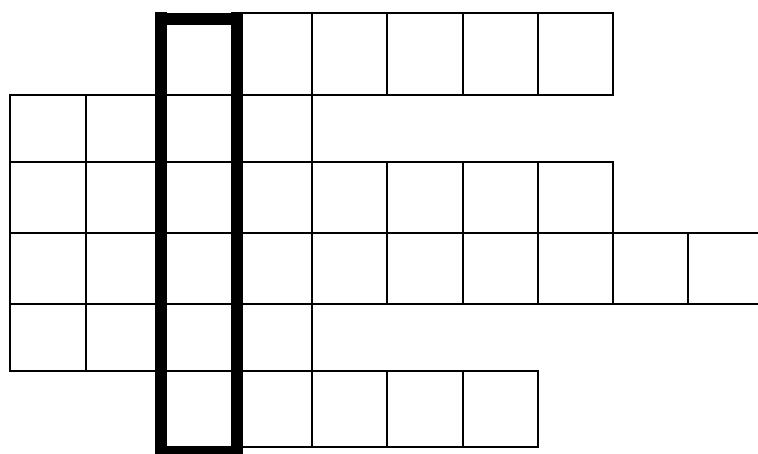
Pripravili sme aj pre vás dve tajničky. Ich riešenie nám môžete vložiť do našej schránky pri nápojovom automate. Nezabudnite sa podpísať. Vylosovaní správni riešitelia sa môžu tešiť na peknú cenu.

Tajnička č. 1

1. Vták s červenou hlavou
2. Školská taška
3. „Topánka“ pre koníka
4. Horná končatina
5. Červené sladké ovocie
6. Máš to obuté v triede
7. Má to dve kolesá a jazdí sa na tom

Tajnička č. 2

1. Zakrývaš sa s tým v posteli
2. Píšeš tým
3. Sedíš na tom
4. Vtáčik, ktorý odlieta do Afriky
5. Verný priateľ človeka
6. Hmyz žijúci na lúkach

Spoločné vtáče búdky

Pani vychovávateľka Renáta Šulíková sa so svojim oddelením ŠKD zapojila do zaujímavej aktivity **Spoločné vtáče búdky**. Mesto Trenčín nakúpilo búdky pre vtáčiky, ktoré chcelo dať vyzdobiť (pomaľovať) rôznym inštitúciám. Tieto búdky budú potom zavesené v našom meste. Najideálnejšie čo najbližšie k inštitúcii, ktorá búdku maľovala. Poskytli drevené búdky, farby a štetce. Doporučené farby boli v priateľných odtieňoch pre vtáctvo, teda zelená, hnedá, biela a krémová.

Po prihlásení sme dostali jednu drevenú búdku na pomaľovanie. Mali sme niekoľko pekných návrhov, podľa ktorých sme postupovali. Pridať sa chcel každý. Ak by sme ich mali aj 10, tak by sme ich pomaľovali. Toľko nápadov a šikovných detí máme ☺. Hotovú búdku sme odovzdali pracovníkom mesta, ktorí ju aj spolu s odborníkmi ornitológmi umiestnia na vhodné miesto.

Tento pekný nápad nás inšpiroval a v budúcnosti chceme spolu so staršími žiakmi na hodinách techniky takéto drevené búdky vyrobiť.

Svetový deň bez mobilu

*Dnes už máme naozaj svetový deň asi všetkého. Teda keď je tých dní 365. Naši Sovičkári si zasa jeden vybrali. **6. február** je svetovým dňom bez mobilu. Nie že by niekto bol proti tomuto úžasnému vynálezu, len si máme uvedomiť aj jeho riziká.*

V dnešnej dobe už mobily nie sú iba obyčajným „telefónom“. Je to vlastne malý osobný počítač. Môžete jeho prostredníctvom posilať textové a obrazové správy, ale aj emaily a rýchlu poštu. Viete sa pripájať na internetové stránky a sociálne siete, fotografovať, natáčať videá a pod.

Pri jeho používaní sa ale rozširuje aj **spektrum rizík**. A práve preto v našej škole bola malá kampaň zameraná práve na prevenciu pred možnými rizikami, konkrétne **kyberšikanou**.

Aj na našej škole už boli prípady, keď sa žiaci vzájomne natáčali či si písali nepekné odkazy a komentáre. Takéto správanie je

veľmi nevhodné a bolo aj „ohodnotené“ výchovným opatrením – pokarhaním, ba aj zníženou známku zo správania. Aktivita Sovičkárov mala teda ohlas aj u starších žiakov. Na hodinách informatiky si pravidelne pripomínáme bezpečné správanie na internete. Na etike sme vyrobili plagátky, kde sa dobrovoľne mohli napísať žiaci triedy, ktorí na čestné slovo sľúbili obmedziť použitie mobilu. Napríklad počas vyučovania, počas poobedia, či počas celého dňa (viac sa nikto neodvážil a pre istotu ani nesľúbil 😊). Mladší žiaci mali možnosť nielen rozprávať sa o histórii vývoja telefónov, ale ju dokonca aj zakresliť na časovej osi. Kyberšikanu žiaci pochopili prostredníctvom edukačných hier. Najviac ich zaujali náučné rozprávky o rizikách internetu z projektu **ovce.sk**. Boli vtipné a so záujmom si ich pripomenuli aj starší žiaci.

Karneval

Vo štvrtok 20. 2. 2020 (aký pekný dátum ☺) sa v našej telocvični uskutočnil tradičný každoročný karneval pre deti zo školského klubu.

Vo veselej nálade ste mohli stretnúť rôzne zábavné, ale aj strašidelné masky. Niektoré nápadité kostýmy by vám ani len nenapadli. Také bolo napríklad rádio, Sprite či Rubikova kocka. Alebo také postavičky ako biela pani, Pat a Mat či chlapec bez hlavy. A zo zvierat napríklad krava. Celý karneval sprevádzal zábavný program v podobe rôznych súťaží a tancovania. Celý parket roztancovala slávna Makarena či u našich detí obľúbená Čokoláda. Sladkú odmenu ste mohli získať pri podliezaní tyče a tancovaní s balónikmi medzi hlavami.

Na záver bolo vyhodnotenie masiek, čo bolo najzaujímavejšie a najnapínavejšie. Všetci sa zoradili a ticho v napätí čakali, čo sa bude diať. Odrazu bolo počuť mená detí s výhernými maskami a vidieť úsmevy na tvári. Medzi šťastlivcov patrili: Labuť, Pirátka, Viking, Policajtká, Princezná, Páv, Šaško Jaško, Jednorožec, Michael Jackson, Indián, Mimoň, Morská panna, Vianočný stromček a aj už spomínaná Rubikova kocka, Chlapec bez hlavy...

Sladká odmena ich neminula. Deti si z karnevalu odniesli veľa nových zážitkov a správne sa naladili na jarné prázdniny.

Gabika a Nicolas Koníčkovi, 3. B a 6.B

Naše krúžky

Krúžok Kreativo

Dnes vám predstavíme jeden z ďalších tvorivých krúžkov na našej škole. Funguje síce len prvý rok, ale je veľmi zaujímavý. Porozprávali sme sa s pani učiteľkou Denisou Juráčkovou, ktorá krúžok vedie a teraz vám prinášame jej odpovede.

Koľko rokov už na našej škole funguje váš krúžok?

Krúžok funguje prvý rok.

Pre aké deti, aké ročníky je váš krúžok určený?

Krúžok je určený pre 2.-4. ročník, Ak by bol záujem aj starších žiakov, tak pokojne môžu chodiť aj žiaci 2. stupňa.

To ste vy vymysleli tento názov?

Áno, vymyslela som ho ja.

Prečo vám napadlo viesť práve tento krúžok? Môžete aj vy o sebe povedať, že ste „kreativo“?

Ako v čom. Tiež rada tvorím a vymýšľam.

Názov „kreativo“ je od slova kreatívny, teda tvorivý. Čo teda robíte na tomto krúžku?

Pracujeme s materiálom, najmä s papierom. Tiež aj pečieme, varíme, vyšívame a rôzne vyrábame.

V ktorý deň býva a koľko trvá?

Býva vo štvrtok a trvá 2 hodiny.

Čo kreatívne ste doteraz robili, čo malo najväčší úspech u žiakov?

Najväčší úspech má vždy varenie a pečenie. Robili sme pudinky (parádne dvojfarebné), palacinky, medovníčky... Najväčší úspech malo určite pečenie 😊

Môžeme vaše práce niekde vidieť? Máte nástenku alebo výstavku?

Áno, môžete. Máme nástenku na 1. stupni na 2. poschodí. A drobné výrobky si berú deti domov.

Máte aj nejaký veselý zážitok z krúžku? Alebo sa niekomu niečo veľmi podarilo, či veľmi nepodarilo?

Asi nie, ale vždy všetko rýchlo zjedia. To je niekedy až úsmevné.

Ktorý ročník k vám najviac chodí?

Najviac žiaci 3. ročníka, teda z mojej bývalej triedy.

Máte v krúžku aj chlapcov?

Áno, chodia dvaja. Veľmi sa im darí, sú dosť akční.

Bude tento krúžok aj na budúci rok?

Ak bude záujem, tak pravdepodobne áno. (Po tomto rozhovore určite áno 😊, pozn. redakcie)

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa kreatívnych nápadov.

Rozhovor pre vás pripravila Veronika Kavecká, 7.B

Redaktorka, redaktor

**Ak máš záujem pracovať
ako redaktor nášho časopisu,
máš chuť skúmať nové veci,
máš odvahu pýtať sa,
hľadáme práve teba.**

**Prihlás sa u redakčnej rady, si
s úsmevom a radosťou vítaný**

Tí naj...

Rozhovor s Viktóriou Drábikovou

Dnes vám predstavíme žiačku Viktóriu Drábikovú zo 4.A. V decembri sa štvrtáci zapojili do výtvarnej súťaže „Vianočná pohľadnica“. Do medzinárodnej súťaže poslalo svoje práce viac ako 2 200 detí z 250 škôl zo Slovenska, Českej republiky, Poľska, Rumunska, Bulharska, Chorvátska a Srbska. Z našej školy bola ocenená práve Viktória Drábiková zo 4.A triedy, z triedy pani učiteľky Bobotovej. Získala víkendový pobyt aj so svojou mamou v Dolnom Kubíne.

V decembri pred vianočnými sviatkami dostala Viktória ešte jeden darček. Super cenu. Víkendový pobyt v hoteli v Dolnom Kubíne. Tak sme sa o tomto pobyte pohovárali.

Viktorka, povedz, kde ste to boli a čo ste tam videli.

Boli sme ubytovaní v hoteli Kopačka v Dolnom Kubíne. Ja, môj brat a mamina. A blízko neho bol aj bazén. Aj sme sa kúpali, ale potom som ochorela.

Koľko dní ste tam boli? Boli sme tam tri dni, spali sme tam 2 noci.

Mali ste aj nejaký program?

V posledný deň pobytu nám v galérii odovzdávali ceny. Bolo tam veľa ocenených aj z iných krajín.

Ako rozumeli pri odovzdávaní cien?

Rozprávali po slovensky a cudzím prekladali do ich jazyka. Každého predstavili v jeho jazyku a odovzdali

mu cenu. V galérii boli vystavené

obrázky pohľadníc. Z niektorých boli vyrobené aj ozajstné pohľadnice v tlačiarňi.

Aj tvoj obrázok je pohľadnica? Nie, v mojom obrázku bolo veľa hnedej farby, lebo to bola chalúpka a pohľad do zimnej krajiny.

A program? Boli sme sa pozrieť v skanzene oravskej dediny.

Skamarátla si sa tam s niekým?

Áno, s Kiarou. Tá bola zo Slovenska a ešte s jedným dievčaťom. S tou sme boli aj spolu v hoteli. Sedeli sme s nimi pri stole, keď sme obedovali a večerali.

Už si niekedy vyhrala nejakú výtvarnú súťaž? Už niekedy áno. A teraz Záchranárika.

Baví ťa kreslenie, chcela by si to napríklad niekedy študovať?

Kreslenie ma baví, chodím aj na výtvarnú do ZUŠ. Možno pôjdem študovať do Čiech na umeleckú školu.

Na aké krúžky ešte chodíš?

Ešte na fotografický, počítačový, youtuberský a parkur.

Teda naozaj sú to také umelecké záujmy 😊

Čo ťa ešte najviac baví z umenia? Maľovanie.

A máš doma aj nejaký namaľovaný obraz? Niekde je, ale sťahovali sme sa.

Aj si doma kreslíš? Keď mám čas, tak áno.

Čo najčastejšie kreslíš? Západ slnka a krajinu. Kreslím aj podľa fotografií, alebo čo si pamätám.

Čím by si chcela byť, keď budeš veľká? Youtuberka.

Želáme ti veľa úspechov. Nech sa ti pekne kreslí, maľuje, fotí a skáče 😊

Spracované redakčnou radou

**Vyhodnotenie súťaže 40
zaujímavostí o našej škole.**

**Vítazmi sa stali Matej Srnánek
a Jakub Novák**

Moje hobby

Rozhovor s Adriánom Kučom

*V tomto čísle vám prinášame rozhovor s jedným naším žiakom, ktorého hobby sa stal zaujímavý šport. Je to **Adrián Kuča zo 6.A triedy**. Adrián sa venuje taekwondou.*

Ahoj Ad'ó, dostali sme tip na zaujímavého a úspešného športovca. No si to ty☺. Povedz nám, aký šport robíš?

Už asi 4 roky chodím na taekwondo športový zápas WTF. (World Taekwondo Federation. Je to jedna z organizácií, ktorá je zaradená ako olympijský šport).

Ako ti vôbec napadlo začať s týmto športom, kto ti ho ukázal, prípadne kto ťa k nemu doviedol?

Najskôr som chodil na florbal. Raz som bol v Južanke a tam som videl taekwondo. Páčilo sa mi, tak som sa prihlásil.

Vysvetli, prosím ťa, aké kategórie existujú a v akej kategórii súťažíš ty.

Máme rôzne kategórie – športový zápas a aj voľné zostavy. Tak ako aj v iných športoch. Podľa veku, chlapci a dievčatá, podľa váhy.... A podľa úrovne sú opasky rôznych farieb. Najskôr je biely, potom bielo-žltý,

žlto-zelený, zelený, zeleno-modrý, modrý, modro-červený, červený,

červeno-čierny a najvyšší je čierny. Vyššie už nie sú. Potom sú rôzne úrovne čierneho, to sa volá dan. A tých je 9.

Máte aj nejaké špeciálne oblečenia?

Máme kimono DO BOK, elektronické vesty, ktoré zaznamenávajú dotyk elektronických papučiek, chrániče a prilbu. A bojujeme na podložke tatami.

Si aj v nejakom profitíme, či športovom klube?

Som v klube bojového umenia ILYO Taekwondo WTF Trenčín.

Môžeš sa trochu pochváliť? Aké sú tvoje zatiaľ najväčšie úspechy?

Vážim si druhé miesto z Rakúska. To som zápasil proti chlapcovi, ktorý mal červený opasok. Ja mám zatiaľ zeleno-modrý, takže bol skúsenejší.

V čom ti tento šport pomáha v živote? Dúfam, že sa nebiješ v škole 😊?

Je to šport alebo bojové umenie určené na sebaobranu. Takže by som sa vedel ubrániť. Biť sa nesmie.

Sú prísne pravidlá. Kto by zneužil svoje schopnosti na bitku a útok, tak môže byť až vylúčený z klubu.

Koľkokrát do týždňa mávate tréningy?

Ja mávam 2x do týždňa. Trvá hodinu, ale je veľmi náročný. A dosť bolí 😊. Sú časté aj modriny.

Máte v klube aj dievčatá? Pre koho je to vhodný šport? Musíš mať nejaké špeciálne predpoklady? Napríklad silu alebo váhu, alebo kondičku?

V klube máme tri dievčatá, ktoré robia športový zápas. Tie sú už stredoškoláčky. A je to šport pre

rôzne postavy. Na tréningoch získa kondičku každý.

Ako ti šport pomáha alebo nepomáha v škole a v učení? A vraj majú športovci disciplínu... Teda splnia, čo sľúbia a sú zodpovední? Platí to aj o tebe?

No neviem ako pomáha v učení ☺. Ale musím si vedieť zadeliť čas. Kedy ísť na tréning, kedy sa učiť. A je to aj šport, kde platia pravidlá fair play. Pri zvyšovaní úrovne, teda skúškach na ďalší opasok, sa sľubuje, že budeme bojovať čestne. Takže áno, sme aj zodpovední.

Čo hovoria tvoji rodičia na tento šport?

Podporujú ma a sú na mňa pyšní. Tatino chodí najčastejšie na súťaže. Ak je zápas v Trenčíne, tak ma príde podporiť aj niekto z rodiny.

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa úspechov a málo modrín.

Redakčná rada

Reportér v...

Reportérky na lyžiarskom výcviku

Takže ako začať.....asi cestou, že? Všetko sa to začalo ráno 9. februára 2020 zhromaždením sa na parkovisku pred jedálňou. Pani učiteľka Hrnčárová nazbierala 58 detí a posadila ich do autobusu s tým, že nasledujúci týždeň bude asi niečo ako peklo☺. No pre nás, pre ôsmakov, sa začínal najlepší týždeň nášho života na základke. Týždeň zábavy, srandy, problémov (na ktoré sme vždy našli riešenie :)),veľa svalovíc, a tak ďalej a tak ďalej... Popravde, už len cesta tam bol super zážitok. Všetci sme sa tešili a pritom počúvali hudbu.

Keď sme prišli na miesto, tak som zostala trochu prekvapená. Hotel som si predstavovala úplne inak, ale ani tento, čo sme mali, nebol zlý. Celkom veľký s peknou jedálňou, dvoma spoločenskými miestnosťami a stolovým futbalom, na ktorom bolo odohraných naozaj veľa zápasov. A ani izby neboli zlé. Keď sme prišli, dostali sme hneď obed, ktorý mne osobne veľmi nechutil, ale polievka bola strašne dobrá. Vlastne všetky polievky tam boli dobré. Niečo nám chutilo a niečo zasa menej. Veď každý sme predsa iný, že? Hneď v ten večer sme večierku nedodrжали, pretože kto by hej, že? A prešli sme všetky izby. Hrali karty a zdržiavali sa niekde úplne inde, než sme mali, ale tak čo už. Druhý deň ráno sme sa po raňajkách stretli pred hotelom a išli spoznávať svah. Spočiatku vyzeral hrôzostrašne, ale po pár jazdách som zistila, že je vlastne celkom dobrý. Po predobednom lyžovaní sme sa vrátili do hotela a čakali na obed. Óóóó, vlastne som zabudla spomenúť. Jeden nemenovaný spolužiak z mojej triedy mal ísť domov hneď prvých 20 minút po príchode, čo sme prišli. Ak sa pýtate prečo, tak... (...čo sa stane na lyžiarskom, aj tam ostane...).

Takto sa opakovali naše činnosti: raňajky, lyžovanie, obed, oddych, lyžovanie, pokoj, večera, voľno, večierka a spánok. Toto sa vlastne dialo celý čas, čo sme tam boli. Ale nebojte, nebolo to také nudné, ako sa na prvý pohľad zdá. Pomedzi to sme vystrájali. Napríklad pani učiteľke Hrnčárovej skončila snehová guľa medzi očami. Omylom. Vnútri na chodbe. Naša štvorka, ktorá túto zábavu vyrábala, sa musela za trest presťahovať. Tiež sme napríklad topili o desiatej večer čokoládu na radiátore v kúpeľni. Igorovi skončila šľahačka na hlave (počas raňajok, keď mal narodeniny ☺). Mali sme aj spevákov - za každý problém alebo nadávku sa spievalo. Veselú a príjemnú atmosféru nám vyrábali počas

obedu či raňajok, ale aj večere. Na pamiatku nám zostali úžasné fotky a, samozrejme, nezabudnuteľné zážitky. Mali sme aj animátorov, ktorí nám vymýšľali program, ale povedzme si na rovinu, náš vlastný program nás bavil viac. No a posledný večer (štvrtok) sme mali karaoke. Tak „úžasne" sme spievali, že až. V rovnaký večer sme mali aj party diskotéku, ktorá bola dokonalá - tancovali sme, spievali, zabávali sme sa a vyhadzovali ľudí do vzduchu presne ako na koncerte. Vznikli aj nové páry, ktoré sú za mňa osobne naozaj pekné a zlaté. Myslím, vlastne ja nemyslím, ja viem, že hovorím za všetkých, keď poviem: „Vrátil/-a by som sa tam, a nie raz". Všetko to zhrniem do jedinej vety, ktorá znie: „Bol to krásny týždeň, na ktorý len tak nezabudnem".

Ďakujem všetkým, ktorí tam boli a spravili ho pre nás všetkých nezabudnuteľným.

Sára Ferancová, 8.B

Stavanie snehuliaka

Obliekli sme sa, obuli sme sa a bežali sme po schodoch von....

Vyšli sme pred chatu a animátor nám povedal, čo máme robiť. Mohli sme si vybrať, čo budeme stavať: domčeky a bunkre, alebo snehuliaka, alebo... Po odštartovaní sme sa rozbehli a začali stavať snehuliaka. Vzájomne sme súperili medzi tímami. Oni vyhrali. Ale bolo to nefér, my sme mali najkrajšieho snehuliaka a oni mali iba zahrabaného spolužiaka v snehu. My sme nášmu dali cencúľ ako nos, oči aj ústa a šál, aby mu nebolo zima.

No nevadí, hlavne že sme sa zúčastnili a súťažili. A veľmi sme si to užili :-). Náš deň sa teda ukončil guľovačkou a hrami v spoločenskej miestnosti. Užili sme si celý lyžiarsky, kopec snehu, zábavy a plno zážitkov, nielen zo svahu. Už teraz sa môžete začať tešiť...

Alexandra Hovoričová, 8.A

Reportér v...

Reportéri na florbalovom turnaji v Göteborgu

Naša škola má dosť známych športovcov. Už sme vám predstavili zástupcov taekwonda, samozrejme, máme výborných futbalistov. Dosť žiakov sa venuje aj čoraz rozšírenejšiemu florbalu. Prinášame vám teda pár postrehov zo zahraničného turnaja.

Turnaj sa konal vo švédskom Göteborgu. Zúčastnilo sa ho neuveriteľných 471 tímov z ôsmich krajín sveta, rozdelených do 8 chlapčenských a 7 dievčenských kategórií podľa veku. Florbalisti AS Trenčín bojovali v kategórii B12 (chlapci do 12 rokov). Z našej školy to boli títo žiaci: Michal Fusi, 5.B, Samuel Ďurža, 5.D, Karol Sedláček, 5.A, Lucas Maruškaníč, 7.C a Adam Žiško, 7.C. Celú „výpravu“ AS tvorilo 14 hráčov a 15 rodičov.

Celý náš príbeh sa začal už cestou do Švédska. Odchádzalo sa 1. 1. 2020 na obed autobusom. Niektorí toho veľa po silvestrovskej noci nenaspali. Mali dosť času to dohnať. V autobuse a na trajekte sme strávili 21 hodín. Na druhý deň ráno sme už boli pred školou, v ktorej sme boli ubytovaní. Okrem nás tam bolo ešte niekoľko tímov. Slovenské a české tímy, ktoré pricestovali do Göteborgu o

deň skôr, mali možnosť zahrať si prípravný zápas alebo si zatrénovať. Už cestou na prípravný zápas sme si uvedomili, aké bude náročné cestovať po meste a koľko času to vlastne zaberie. Športové haly boli vzdialené zhruba hodinu cesty električkou od ubytovania a vždy bolo nutné na preľudnených staniciach prestupovať. Ozaj, haly. Prvá bola aréna OHK: Brixlyhallen. Bola parádna. Tri ihriská na dvoch poschodiach pretkané bufetmi a tribúnami. Ďalším zážitkom bol ápas vo vypredanej Wallenstamhallen.

Tu sme mohli sledovať zápas najvyššej švédskej ligy SSL.

Florbal, aký naživo uvidí väčšina Slovákov len párkrát za život, alebo len v televízii. Pozápasová autogramiáda švédskych hviezdnych hráčov bol len bonus a splnený sen nejedného mladého florbalistu. Ale aby ste si nemysleli, že sme len stále hrali. Boli sme sa pozrieť do mesta na námestia, navštívili sme múzeum a ochutnali švédske koláče. Pri návšteve miestneho McDonaldu sa jednému hráčovi stala veselá príhoda (pre nás, on sa veľmi nesmial). Omylom zahodil platobnú kartu do smetí, ale našiel ju v tom smetiaku 😊.

Aj cestovanie bolo zážitkom. Už som spomínal, že sme cestovali električkou. Pre istotu sme vždy mali časovú rezervu, ale tá nám raz skoro nestačila. Električka skončila zablokovaná autom švédskej babičky. Kým polícia situáciu vyriešila, museli sme prestúpiť na iný spoj. Ale stihli sme to...

Aká bola naša bilancia výher? Na turnaji sme si zaznamenali tri výhry a tri prehry so švédskymi súpermi a remízu v prípravnom zápase. Dokázali sme streliť 26 gólov v siedmich zápasoch a inkasovali len 22- krát, čo znamená

pozitívnu bilanciu. Tá sa na tak náročnom turnaji cení dvojnásobne. Veľká vďaka patrí aj rodičom, ktorí nás sprevádzali po celý turnaj a neúnavne fandili a robili na každom zápase domácu atmosféru, akú mohli závidieť aj miestne kluby.

Tento zahraničný turnaj nám priniesol množstvo skúseností, radostí a zážitkov. A rôzne suveníry. Miškovi aj svoj vlastný (zub... Ale nebojte sa, mliečny ☺.) Hráčom ukázal silné, ale aj slabé stránky, na ktorých bude treba v budúcnosti popracovať. Ukázal tiež silu kamarátstva.

Na záver vám poviem, ako celú našu výpravu zhodnotil pán tréner Peter Klapita: „Povedal som, že chcem vychovať vo svojej trénerskej kariére aspoň dvoch-troch reprezentantov. Myslím si, že to budú práve chalani z tejto partie!“

*Svoje zážitky nám sprostredkovali **Michal Fusi** a **Adam Žiško**. Príspevok spracovala redakčná rada.*

Reportér v...

Reportérka o karnevale v Benátkach

Benátky. Stačí vysloviť a už si to predstavujeme. Pamiatky, more, ostrovy, mosty, gondoly a KARNEVAL. Tu je môj príbeh o ceste na najslávnejší karneval v Európe.

Pozdrav z Benátok

Piatok 14. februára 2020 už začal...no...

Bol piatok, bol Valentín a ja som bola už netrpezlivá z očakávanej cesty.

Začalo to už ráno. Prvá katastrofa – mali sme rozdávať valentínsku poštu, ale nemohli sme vymeškať hodinu. Na druhú hodinu sa nám už veľa pošty neušlo. Druhá bola na telesnej. Všetko bolo v pohode, len pri podávaní pri volejbale mi lopta trafila okuliare. To ešte prežili, ale následný pád na zem už nie. Pokúšala som sa ich opraviť, zohnať lepidlo. No už sa im nedalo pomôcť. A večer sme mali odchádzať autobusom do Benátok. Nakoniec mám nové okuliare. Veľmi som si nemohla vybrať, použili sme pôvodné sklíčka.

Odchádzali sme večer. Celá naša partia, teda ja, mama, babka, teta, sesternica, sestra a jej priateľ. Cestovali sme 12 hodín autobusom, potom sme nastúpili na loď (inak by sme sa tam nedostali). Bolo to zaujímavé, pretože po prvých pár minútach plavby po lagúne sme videli okolité ostrovy a všetky tie najznámejšie pamiatky. Počas dňa sme navštívili ostrovy Murano, kde sa už stáročia vyrába sklo a Burano. To, že je to ostrov, bolo aj cítiť. Všade „voňali“ ryby. Inak tam bolo krásne, všetko hralo farbami a čas ubiehal veľmi pomaly. Navečer sme sa presunuli do Benátok, kde sme videli karneval. Waáááá. Bolo to úžasné. Okolo nás boli masky, kostýmy a znela hudba. Taký farebný a hlučný chaos. Boli sme súčasťou toho pravého karnevalu. V nočných hodinách sme sa vydali na cestu späť.

Na pamiatku mám zostali krásne zážitky a fotografie, ktoré nám navždy pripomenú tú atmosféru. A ešte suveníry, karnevalové masky, ktoré potešili aj moje kamarátky. Nakoniec ten víkend dopadol výborne.

Simona Fireková, 9.C

Tvorivé okienko

Rex a Tilda – Tajomný poklad

Aj dnes vám, naši čitatelia, prinášame príbeh. Nevymyslel ho jeden žiak či žiačka, ale rovno celá trieda. Každý vymyslel a napísal jednu vetu a príbeh rástol, dej sa zamotával až sa rozmotal... Žiaci 1.C triedy spolu s pani učiteľkou Juráckovou si takto precvičujú svoju fantáziu a predstavivosť.

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami a siedmimi dolami, bolo jedno kráľovstvo. Žili tam psíček a mačička.

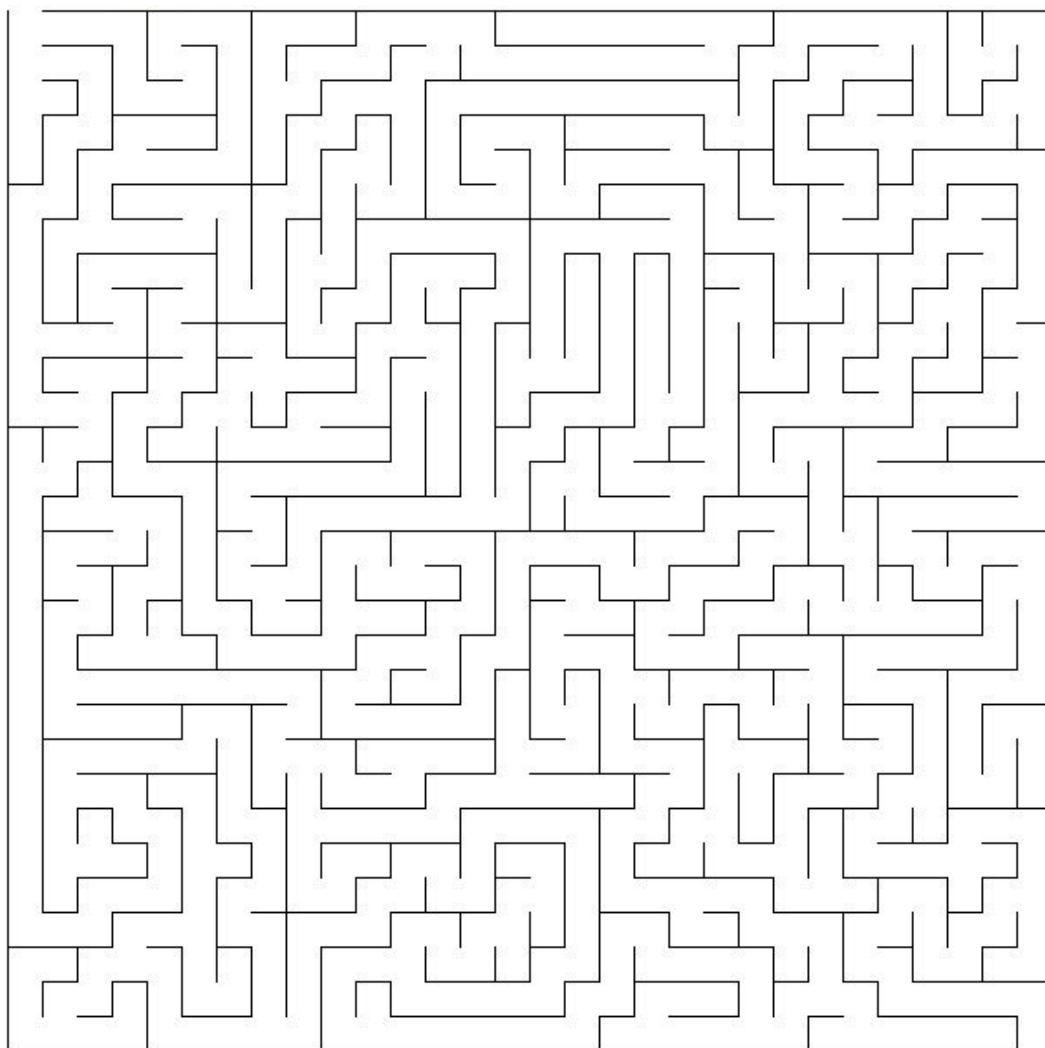
Psík sa volal Rex a mačička bola Tilda. Bývali v zlatom paláci. V paláci bola strašidelná chodba, ktorá viedla do pivnice. Chodba bola celá čierna a žili v nej pavúky a netopiere. Tilda a Rex boli veľmi zvedaví, čo je ukryté v pivnici. Raz v noci, keď na oblohe svietil mesiac, sa Tilda a Rex rozhodli, že pôjdu preskúmať tajnú pivnicu. Odhodili svoj strach a vybrali sa po strašidelnej chodbe do pivnice. Veľmi sa báli a triasli. Spoločne otvorili staré drevené dvere a vošli do temnej miestnosti. V strede miestnosti bola položená zaujímavá truhlica. Liezli

po nej pavúky, ktoré vytvárali pavučiny. Rex sa nebál a otvoril truhlicu. Boli prekvapení, pretože v truhlici bola iba stará dotrhaná mapa. Po otvorení mapy zistili, že mapa ich dovedie k pokladu. Mapa ich viedla do nekonečnej púšte, v ktorej kedysi dávno tiekla rieka. V púšti prechádzali okolo vyschnutých stromov. Zrazu Tilda uvidela studňu. Rozbehli sa k nej. Kedysi dávno bola v studni krištáľovo čistá voda. Teraz tam bola iba čierna tma. Pozerali do nej a rozmýšľali, ako sa tam dostanú. Rexa napadlo, ako sa dostanú dole do studne. Z vyschnutých stromov vyrobili rebrík. Opatrne zišli dolu. Na dne nič nebolo, ale Rex a Tilda začali hrabať. Po čase vyhrabali zlatú truhlicu. Keď ju otvorili, skrýval sa v nej pirátsky poklad.

Rozhodli sa, že poklad, ktorý našli, rozdejú tým, ktorí ho potrebujú viac.

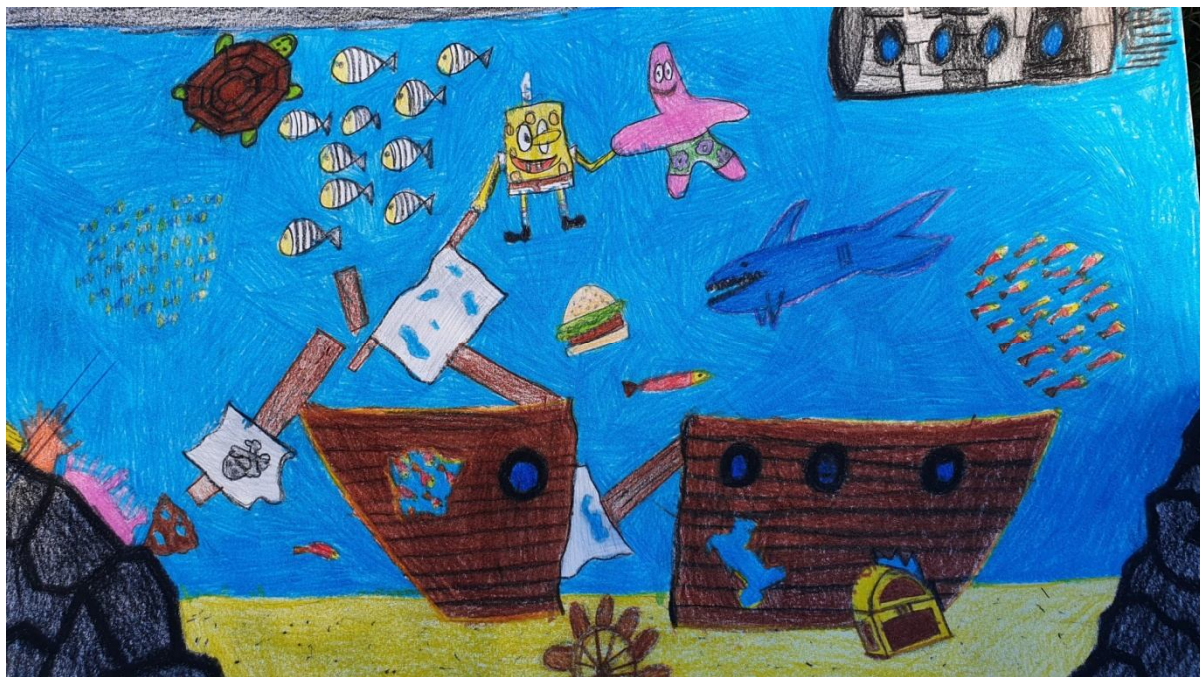
Nájdeš cestu cez bludisko k pokladu ?

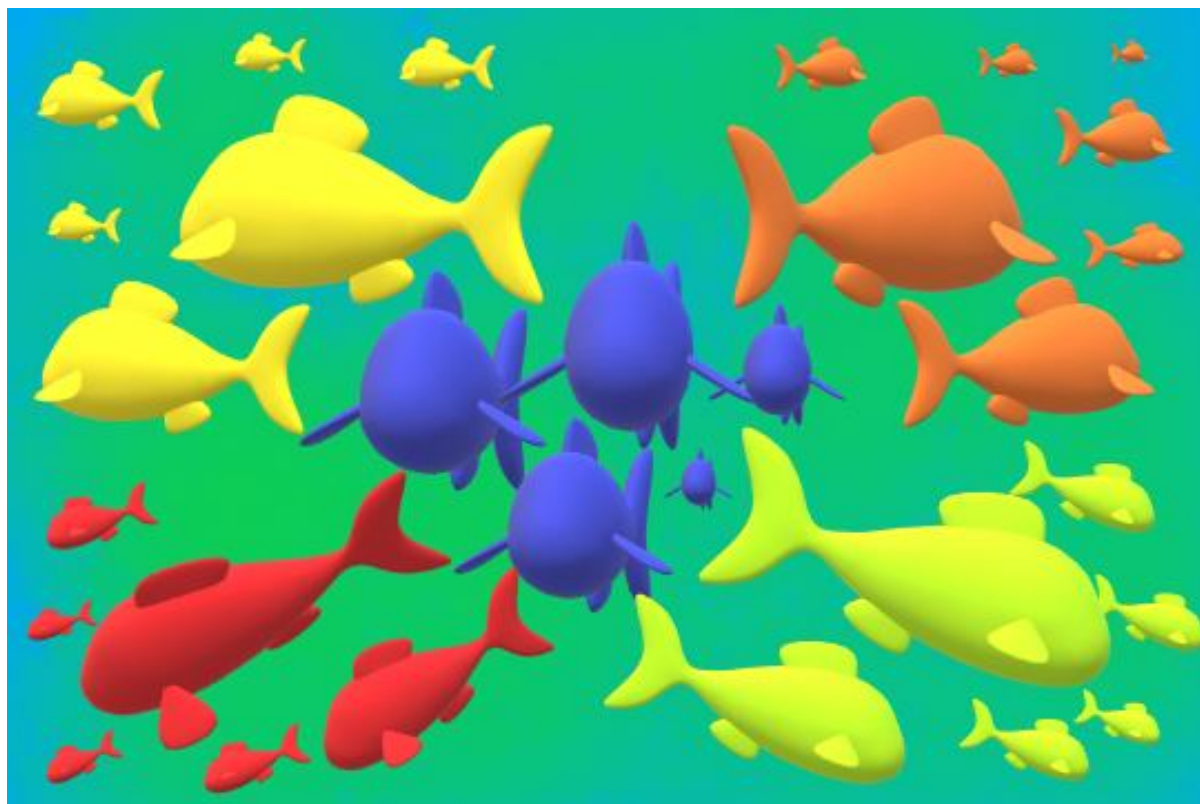

Nie sme zlí

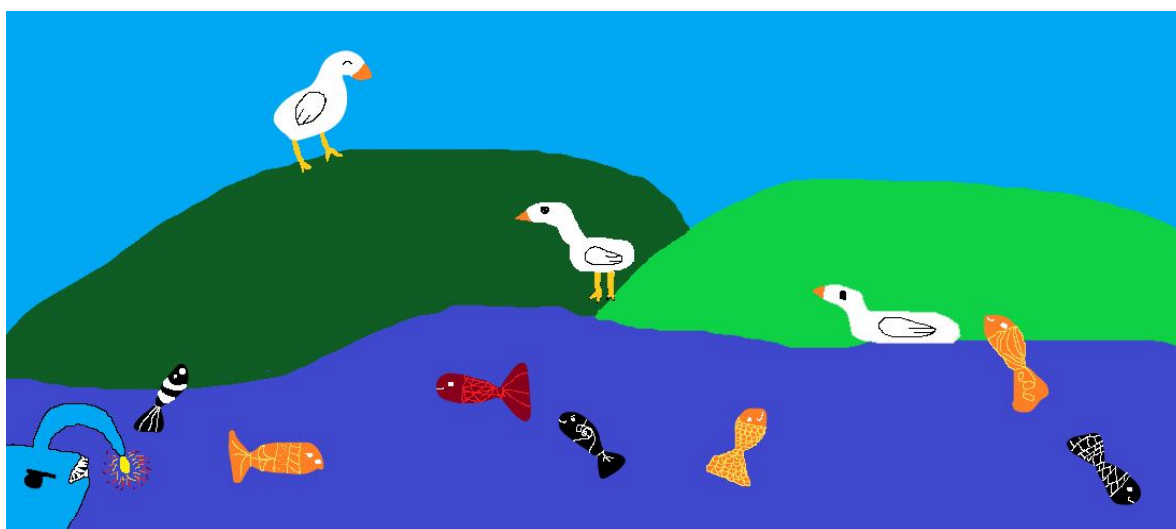
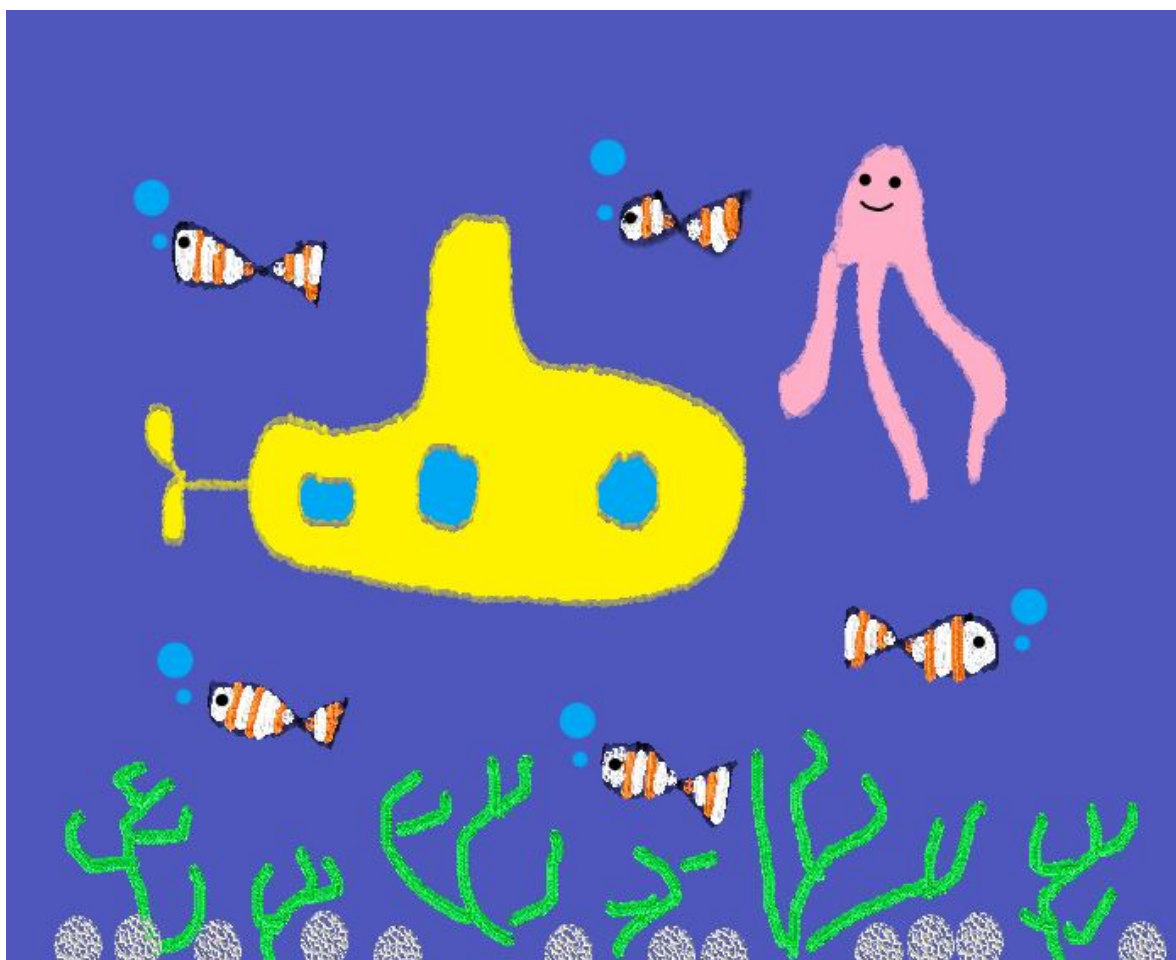
Pod vodou, nad vodou. Vodný ekosystém.

Naša školská výtvarná a literárna súťaž. Naši žiaci kreslili a maľovali doma. Vzniknuté práce zaslali elektronicky. /týmto ich ešte raz chválime ©/ A niektorí to zvládli aj v grafickom programe. Zatiaľ prišlo 70 prác. Vyberáme niektoré z nich.

Ftipkár

Zajac a kôň sedia na kuse dreva. Príde k nim krava a chce sa tiež posadiť. Tlačí sa tam a vraví zajacovi: - Počuj, zajac, posuň sa kúsok!

Zajac podráždene odvetí:

- Nemôžem, musel by som zhodiť koňa.

Rozprávajú sa dvaja chlapci:

- Dnes sme bežali dvanásťminútovku.
- A za koľko si ju zabehol?

Žiak dostal jednotku z geografie. Učiteľka mu povie: - Daj mi žiacku knižku.

Žiak jej odpovie: - Nevieť kde je.

Spolužiak mu povie: - Tak na, tu máš moju.

Ako sa ukryje slon v lentilkách? Namaľuje si nechty na farebno.

Už si videl slona v lentilkách? Nie, no vidíš ako sa dobre ukryl.

- Prečo si napísala v slove Bratislava veľké písmeno a v slove Levice malé?

- Lebo Bratislava je väčšie mesto.

- Deti, komu hovoríme sedmospáč? - pýta sa pani učiteľka

- Ten, kto spí sedem hodín, - odpovedá Mirka.

- Prečo počujem, ako sa niekto vzadu rozpráva? - pýta sa pani učiteľka.

Jeden z rozprávajúcich drzo hovorí:

- Žeby preto, že máte uši?

Fotogaléria

Lyžiarsky výcvik

Valentín

Výročie školy

Nie sme zlí

Silly Bear - divadlo

JEDENÁSTKA

školský časopis Základnej školy na Ulici L. Novomeského v Trenčíne
Adresa redakcie: Základná škola, Ul. L. Novomeského 11, 911 08 Trenčín

REDAKČNÁ RADA

Šéfredaktor: Mgr. Monika Porošinová

Redaktori: Gabrielle Koníčková, Veronika Kavecká, Jakub Novák,
Emma Grachová, Sofia Moravíková, Sára Ferancová

Grafická úprava: Mgr. Petr Porošin

